

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Skupnjak Ivanka god. Bartol, rodit. i Rog Ivan

UTORAK – 7.30 + Buhin Stjepan

SRIJEDA – *kapelica* – Svetkovina Rođenja sv. Ivana Krstitelja

7.30 + Dubovečak Ivan, ob. Vincek i Dubovečak

ČETVRTAK – 7.30 + Gavrić Ruža god.

PETAK – 7.30 + na čast sv. Antunu

SUBOTA – 19.00 + skupna sv. misa:

+ Cikač Vladimir god.; Rihtar Slavko, Rupčić Željko i ob. Galunić; + Hren Petar, Stjepan, Marija i Jagica; + Domiter Pavao i ob.; + Mikulić Ivan, Terezija i Vladimir; Vlahović Doroteja, Ivan, Vera i Tomo; + ob. Hrman Josipa, ob. Jagačić i ob. Lacko; + Županić Marijan, ob. Županić i Juranko;

NEDJELJA – 13. KROZ GODINU

7.30 + Mikulić Petar i Marija, Katarina i Pavliček Josip

+ Hren Alojzija(ž) god. i Ivan

10.00 – župna – **Prva. sv. Pričest**

Župni vjeronauk: prvopričesnici utorak i petak u 14.30 (i po dogovoru).

Ispovijed prvopričesnika, roditelja i kumova biti će u subotu (27.6.) u 16.00.

Veliki zbor – proba u srijedu u 20.00.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
lipanj, 2020. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Godina XII.

Broj 24 (598)

21. lipnja 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

12. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Jr 20, 10-13

Psalam: Ps 69,8-10.14.17.33-35

Drugo čitanje: Rim 5,12-15

Evangelje: Mt 10,26-33

Moramo žrtvovati sve za siromašne.

— Sv. Gerard Majella (1726. – 1755.)

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Strpljivost je vrлина koje nam prečesto nedostaje u životu i radu. Strpljivo podnosimo roditelje, djecu, rodbinu, prijatelje i sve njihove mane i nesavršenosti. Praštamo im, dajemo sve od sebe, a onda nam se najednom učini da je sve bilo uzalud jer se oni ne popravljaju i uvijek iznova čine iste pogreške. Često se onda pitamo: „Ima li smisla biti dobar i činiti dobro?“

Slično je bilo i s prorokom Jeremijom iz današnjeg prvog čitanja. Nakon oklijevanja postao je prorokom i onda je po Božjem nahođenju prorokovao izraelskom narodu o njihovim nesavršenostima i posljedicama njihovih grijeha. Oni ga nisu slušali, štoviše rugali su mu se i htjeli ga ubiti. I Jeremija klone duhom. Iz Svetog pisma znamo da kada je Jeremija govorio Jeruzalcima neka ne surađuju s Egiptom, a oni ga nisu poslušali, Jeruzalem je opljačkan i razoren, a narod odveden u sužanjstvo. Nažalost, ovo nije ni prvi ni posljednji put u povijesti da se ljudi odvrćaju od dobra koje im se čini. Isto je bilo i s Isusom. Ljudi su ga vjerno pratili, unatoč iscrpljenosti išli su za njim i slušali ga. Kada je ušao u Jeruzalem vikali su: „Hosana Sinu Davidovu!“, a samo nekoliko dana nakon toga: „Raspni ga, raspni!“ Često smo i mi sami u sličnim situacijama. Kada nam je dobro i imamo svega puno ljudi je uz nas, a kada dođu kušnje, rijetki su oni koji ostanu uz nas, često ostajemo i sami. Iz Jeremijina i Isusova primjera možemo naučiti da ne treba odustajati od ljudi. Ustrajnim činjenjem dobra, koje možda i nije primijećeno, pokazujemo veliku ljubav prema Bogu i bližnjemu.

Isus nas u današnjem evanđeoskom ulomku tješi: „Ne bojte se ljudi. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati.“ Mnogi su mučenici upravo utješeni ovim riječima izlazili pred ljudske sudove i hrabro svjedočili svoju vjeru. Nisu se bojali za ovozemaljski život, već za nebeski. Čak su i potaknuti primjerom svojega Učitelja molili za svoje progonitelje. Ljubav je to koja pobjeđuje svijet. Isus nas nadalje upozorava kako moramo uvijek biti spremni na smrt. Govori nam da se treba bojati onoga koji „može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.“ Isus nas upozorava kako moramo paziti na svoje misli, riječi i postupke da ne bismo izgubili vječno spasenje. To znači da mi vjernici često moramo ići protiv ljudske struje. Ali to je Božji put. U modernom svijetu to bi označavalo ići protiv eutanazije, pobačaja, homoseksualnih brakova, protiv „diktature relativizma“ kojoj ništa nije sveto, a mjerilo svega su samo čovjek i njegovo uživanje, kako je jednom prilikom rekao Petar naših dana, papa Franjo. Unatoč tim strujanjima, mi vjernici moramo ostati vjerni Bogu, poput našeg Gospodina, koji nam je primjerom pokazao da vrijedi ići tim putem, čak po cijenu života, jer nas čeka konačna nagrada, život vječni.

Na kraju evanđeoskog izvještaja Isus nas upozorava: „Tko god se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima.“ Opomena je to koja bi svima u pamet trebala dozvati da nismo samo vjernici na papiru, već da svojim životom moramo potvrđivati svoju vjeru. Samo na taj način možemo doživjeti potpun mir u svojoj duši, ali i biti graditelji boljeg i pravednijeg društva.

Dominik Hrupek

ROĐENJE SV. IVANA KRSTITELJA

Svetkovina rođenja svetoga Ivana Krstitelja uvijek je poticajna i puna bremenitog otajstva i poruke za svakodnevni život vjernika.

Rođen je na čudesan način, te je bio dar svojim roditeljima, Zahariji i Elizabeti, koji su u svim tim trenutcima ostali vjerni Gospodinu, te su i svoga sina odgajali kao dječaka za kojega su vjerovali da će vršiti proročku službu. U svakom slučaju oni su svoj odlučni stav da ga odgoje kao odgovorni roditelji na način da mu omoguće da se posveti potpuno služanju Bogu, pokazali odmah od Ivanova rođenja, pa čak kad su se morali suprotstaviti mišljenju susjeda i prijatelja koji su im htjeli nametnuti svoje mišljenje o svemu tome. Zato je Evanđelist i prenio da su se u Gorju svi pitali što će biti od toga dječaka.

No nasuprot tih pitanja koja odražavaju zanimanje za život i budućnost malo Ivana, stoji odgovor sadržan u rečenici kojom Evanđelist daje sažetak njegova rasta: Uistinu, ruka Gospodnja bijaše s njime, nastavljajući tumačiti kako je rastao i duhom jačao. Upravo u ovom slikovitom izričaju ocrta se mnogo toga što je važno u životu svakoga čovjeka, napose djece koja se od djetinje dobi razvijaju prema ljudskoj zrelosti. Takva zrelost se ostvaruje isključivo Božjom prisutnošću u životu pojedinca, što ovaj izraz u konačnici i znači. Evanđelist samo potvrđuje da je Bog vodio dječaka, jer ruka označava kako vlast tako i vještinu. Bog je svojom vještom rukom dječaka uvodio u spoznaju, ali u ispravno djelovanje, što je Ivan pokazivao svojim osobnim životom. Ruka Božja bijaše nad njim znači da ga je Bog odgajao i upravljao svojom rukom, to jest da je sve ono što je Bog govorio bilo od presudne važnosti u njegovu životu. Ujedno Evanđelist svjedoči koliko je Ivan bio otvoren Božjoj pouci govoreći da je boravio u pustinji, jer je ona uvijek bila veliko vježbalište ljudi koji su se pripremali vršiti volju Božju, to jest onih koje je Bog pripremo za suradnju u djelu spasenja.

Istovjetno pitanje trebamo i mi sami postaviti sebi u današnjemu svijetu, napose ostavljamo li dovoljno prostora za božansko vježbanje svakoga od nas, kao i to izabiremo li prava vježbališta i prave vježbe da se pripremimo za djelo spasenja. To je pitanje koje svaki roditelj treba postaviti za svoju djecu, i to vrlo ozbiljno, jer ni danas kao ni nekada, okolina nije sklona zdravom odgoju djece. Stoga svaki roditelj treba znati da li čini sve da ruka Gospodnja bude nad njihovom djecom, ili to ne čine. Samo trebaju znati drže li to važnim u životu svoje djece ili radije svoju djecu povjeravaju isključivo ruci ljudskoj da ih odgaja samo sukladno ljudskim vrijednostima i dometima.

Neka stoga ova svetkovina i nama donese duhovnoga poticaja da se potrudimo oko duhovne izgradnje i stjecanja vjerodostojnog iskustva, a u prvom redu da dopustimo da ruka Gospodnja bude s nama, jer samo tako možemo poput Ivana Krstitelja doseći te visine i ostvariti ciljeve koje Gospodin stavlja pred nas. Neka ovo bude poticaj za sve roditelje i obitelji da se trude svojoj djeci omogućiti iskustvo duhovnoga života i rasta, služanja Bogu i posvemašnje vjernosti njemu, kao što to učiniše Zaharija i Elizabeta. Osim toga svima nam je nastojati oko stjecanja vjerodostojnoga duhovnoga iskustva, jer nam je svima odgojno djelovati na mlade naraštaje i odgajati ljude s iskustvom Boga i duhovnoga života, svjesni da o takvima potom ovisi budućnost i spas našega naroda.